

Niezgodne z prawem zastosowane wobec strony skarżącej wydalenie zbiorowe, które miało miejsce w dniach 28–29 kwietnia 2020 r., należy przypisać Frontexowi, jego „prawdziwemu autorowi”, ponieważ zostało ono przeprowadzone zgodnie z prawnie wiążącym planem operacyjnym szybkiej interwencji na Morzu Egejskim sporządzonym przez dyrektora operacyjnego Frontexu. Tytułem ewentualnym – Frontex ponosi odpowiedzialność za pomoc i wspieranie przeprowadzenia niezgodnego z prawem wydalenia zbiorowego zastosowanego wobec strony skarżącej, które miało miejsce w dniach 28–29 kwietnia 2020 r. Zarówno pierwszy, jak i drugi aspekt krzywdy nie zmaterializowałyby się, gdyby nie miało miejsca zaskarżone niezgodne z prawem działanie Frontexu.

- (¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylecia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i (UE) 2016/1624
- (²) Dz. U. 2021, C 326, s. 391.

Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2022 r. – Niderlandy/Komisja

(Sprawa T-137/22)

(2022/C 198/77)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: M. Bulterman i J. Langer, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 6 stycznia 2022 r. [Ares (2022) 99942] oddalającej wniosek Królestwa Niderlandów o przedłużenie o 4 dodatkowe lata 8-letniego terminu na podniesienie żądania zwrotu kwot niesłusznie zapłaconych w sprawie FresQ;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu swojej skargi Królestwo Niderlandów podnosi dwa zarzuty:

1. Zarzut pierwszy: zaskarżona decyzja została oparta na nieprawidłowym założeniu, w myśl którego procedura żądania zwrotu w sprawie FresQ nie została jeszcze zakończona.
2. Zarzut drugi: Komisja stosuje art. 54 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia nr 1306/2013 w niewłaściwy sposób, ponieważ zakłada, że przekroczenie 8-letniego terminu na podniesienie żądania zwrotu kwot niesłusznie zapłaconych w sprawie FresQ należy przypisać Niderlandom.

Skarga wniesiona w dniu 15 marca 2022 r. – HCP/EUIPO – Timm Health Care (PYLOMED)

(Sprawa T-138/22)

(2022/C 198/78)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: HCP GmbH (Hanower, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat H. Suhren)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Timm Health Care BV (Le Borculo, Niderlandy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy PYLOMED – zgłoszenie nr 18 132 059

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 stycznia 2022 r. w sprawie R 814/2021-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 15 marca 2022 r. – Landesbank Baden-Württemberg/SRB

(Sprawa T-142/22)

(2022/C 198/79)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Landesbank Baden-Württemberg (Stuttgart, Niemcy) (przedstawiciele: H. Berger i M. Weber, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji z dnia 15 grudnia 2021 r. w sprawie obliczenia składek ex ante Landesbank Baden-Württemberg na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRB/ES/2021/82) wraz z jej załącznikami;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Tytułem żądania ewentualnego, w przypadku gdyby Sąd uznał, że zaskarżona decyzja nie istnieje w obrocie prawnym ze względu na użycie przez pozwaną niewłaściwego języka urzędowego i że w związku z tym skarga o stwierdzenie nieważności jest niedopuszczalna ze względu na brak przedmiotu sporu, skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że zaskarżona decyzja nie istnieje w obrocie prawnym;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.